

Γιατί ο θάνατος του Θανάση Καναούτη ήταν κρατική δολοφονία

Το βράδυ της Τρίτης 13 Αυγούστου ο 19χρονος Θανάσης Καναούτης έχασε τη ζωή του σε ένα πεζοδρόμιο του Περιστερίου μετά από την πτώση του από το τρόλει 12, στο οποίο είχε επιβιβαστεί και αφού προηγουμένως είχε συμπλακεί με τον ελεγκτή επειδή δεν είχε εισιτήριο.

Οι ακριβείς συνθήκες του περιστατικού είναι ακόμα αδιευκρίνιστες, αν δηλαδή ο Θανάσης πήδηξε από το όχημα ή σπρώχτηκε, πως και γιατί άνοιξε η πόρτα του οχήματος κτλ. Μάλιστα τα παπαγαλάκια των μέσων κρατικής προπογάνδας από την πρώτη στιγμή επικεντρώθηκαν σε αυτές ακριβώς τις λεπτομέρειες σε μια σαφή προσπάθεια αποπροσανατολισμού για τα αίτια ενός τέτοιου γεγονότος. Ό,τι κι αν συνέβη λίγο πριν την πτώση του Θανάση από το τρόλει δεν μπορεί να αλλάξει την ουσία του γεγονότος.

Ο θάνατος του Θανάση Καναούτη ήταν κρατική δολοφονία γιατί:

Το κράτος και τα αφεντικά προσπαθούσαν πάντα και πολύ περισσότερο σήμερα να απομυζήσουν την εργατική τάξη, τους εργαζόμενους και ανέργους. Με πρόσχημα την οικονομική κρίση έχουν μειωθεί δραματικά οι μισθοί, έχει εκτοξευθεί στα ύψη η ανεργία, εξαφανίζεται σταδιακά κάθε έννοια κοινωνικής πρόνοιας(υγεία, παιδεία κτλ) ενώ οι δημόσιες συγκοινωνίες τείνουν να γίνουν απαγορευτικές γι' αυτές τις κοινωνικές ομάδες. Παρόλα τα νέα μέτρα που έχουν φέρει σε δυσμενή θέση εργαζόμενους και ανέργους, οι καμπάνιες κατά της εισιτηριοδιαφυγής είναι συνεχείς, ενώ το κράτος εντατικοποιεί τους ελέγχους των επιβατών εξουσιοδοτώντας τους ελεγκτές να τραμπουκίζουν τους επιβάτες που αρνούνται ή αδυνατούν να πληρώσουν το υπέρογκο πρόστιμο λόγω της οικονομικής αφαίμαξης που έχουν υποστεί αντιμετωπίζοντας σε πολλές περιπτώσεις τη βίαιη συμπεριφορά των ελεγκτώνειδικότερα το τελευταίο διάστημα. Πόσο εύκολα θα μπορούσε άραγε στη θέση του Θανάση να είναι κάποιος εφοπλιστής, βιομήχανος ή επιχειρηματίας; Στο στόχαστρο των τραμπούκων ελεγκτών βρίσκονται πάντα μαθητές, φοιτητές, άνεργοι, ντόπιοι και κυρίως μετανάστες που αδυνατούν να πληρώσουν εισιτήριο. Πως είναι δυνατόν λοιπόν ύστερα από όλα αυτά να μιλάμε για κακιά στιγμή ή για ατύχημα;

Οι ίδιοι οι ελεγκτές έχουν αποδεχτεί πλήρως το ρόλο τους ως τσιράκια του κράτους. Οι περισσότεροι από αυτούς είναι οδηγοί που δουλεύουν εθελοντικά και εκτός ωραρίου ως ελεγκτές για να αυξήσουν το εισόδημά τους, αφού εισπράττουν το 40% του προστίμου, ενώ ο χαρακτηρισμός "κεφαλοκυνηγοί" προέρχεται από τους ίδιους τους συναδέλφους τους οδηγούς. Σε μια εποχή όγριας εκμετάλλευσης και όξυνσης του ελέγχου και της κρατικής καταστολής, η φράση "κάνω τη δουλειά μου" δεν μπορεί να χρησιμοποιείται από την εργατική τάξη στο όνομα του κέρδους. Οι εργαζόμενοι στα μμ(όπις και σε άλλες δομές κοινωνικής πρόνοιας) οφείλουν να πάρουν θέση για το αν εργάζονται για την κοινωνία και την προσφορά τους σε αυτήν και στους ανθρώπους που εξαθλιώνονται καθημερινά ή αν είναι απλά τσιράκια του κράτους και των αφεντικών και ενδιαφέρονται να γεμίσουν τα κρατικά ταμεία.

Από την πλευρά μας, σαν ΣΩΒΑ στεκόμαστε στο πλευρό όλων των εργαζομένων που όπως κι εμείς πλήττονται από τα συνεχή μνημόνια και αντεργατικά μέτρα και είμαστε αλληλέγγυοι στους αγώνες που δίνουν, τόσο για τα δικαιώματά τους, όσο και για τις προσπάθειές τους για κοινωνική προσφορά και όχι για το κέρδος των αφεντικών. Οι εργαζόμενοι είναι η κινητήρια δύναμη αυτού του κόσμου και η αλληλεγγύη μεταξύ τους είναι βασική προϋπόθεση για το χτίσιμο μιας κοινωνίας ισότητας, όπου η εργασία θα σημαίνει προσφορά στο συνάνθρωπο και όχι κέρδος για κράτος και αφεντικά.

- Ο Θανάσης Καναούτης ήταν ένας από εμάς
- Κανένα άλλο θύμα στο βαμό του κρατικού κέρδους
- Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας